

Do druku nr 2697 i 2697-A

Warszawa, 19 października 2022 r.

KL/410/199/AB/2022

Pani

Elżbieta Witek

Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Pan

Marek Suski

Przewodniczący Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek, Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z procedowanym aktualnie projektem ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku (druk sejmowy nr 2697 i 2697-A) przesyłam stanowisko Konfederacji Lewiatan do przedmiotowego projektu.

W przypadku jakichkolwiek pytań dotyczących przedmiotowych uwag, bardzo proszę o kontakt z p. Jakubem Safjańskim, Dyrektorem Departamentu Energii i Zmian Klimatu Konfederacji Lewiatan, e-mail: jsafjanski@lewiatan.org; tel. kom. 660 425 475.

Z poważaniem,

Maciej Witucki

Prezydent Konfederacji Lewiatan

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. *SPS-WP. 020-283-11.2022*

Data wpływu *19. 10. 2022*

member of **BUSINESSEUROPE**

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

Stanowisko

Konfederacji Lewiatan do projektu ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku

Obserwując z zaniepokojeniem sytuację na rynku energii elektrycznej, Konfederacja Lewiatan ze zrozumieniem przyjmuje przygotowany w trybie pilnym projekt ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku (dalej: projekt Ustawy albo Ustawa), który to projekt implementuje do krajowego porządku prawnego Rozporządzenia Rady (UE) 2022/1854 ws. interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii (Rozporządzenie).

Kierując się duchem i literą wspomnianego Rozporządzenia należy podkreślić, że głównym sposobem działania powinna być maksymalna nieingerencja w istniejące umowy (zwłaszcza ta niepotrzebna) oraz skorelowanie rozwiązań w Ustawie z delegacjami dla Krajów Członkowskich zawartymi w Rozporządzeniu.

Jednocześnie uważamy za niezbędne i pilne zwrócenie uwagi na poniżej opisane aspekty tworzonego mechanizmu. Zwracamy także uwagę na potrzebę konsultacji publicznych proponowanych zmian regulacyjnych, co pozwoli na wypracowanie rozwiązań pozwalające osiągnąć rezultaty zamierzonych interwencyjnych, tymczasowych i wyjątkowych środków w sposób skuteczny i efektywny.

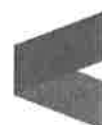
Poniżej znajdują się propozycje zmian do projektu ustawy ze strony Konfederacji Lewiatan.

1. Proponujemy następujące zmiany w zakresie odniesienia w projekcie ustawy do daty 23 lutego 2022 r. w art. 3 ust. 2 oraz art. 8 ust. 9 projektu ustawy (propozycje zmian są oznaczone pogrubieniem lub skreśleniem)

„Art. 3.2. W przypadku odbiorców uprawnionych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b–d, którzy ~~po dniu 23 lutego 2022 r.~~ zawarli umowę sprzedaży, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, albo umowę kompleksową, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, **na podstawie których cena energii elektrycznej została ustalona po dniu 23 lutego 2022 r., zgodnie z zawartą umową,** cenę maksymalną stosuje się również do rozliczeń z tymi odbiorcami obejmujących okres od dnia zawarcia przez nich tej umowy do dnia 30 listopada 2022 r.”

„Art.8.9.

Podmiotowi uprawnionemu stosującemu cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 2, dla umów zawartych przed dniem 14 października 2022 r. w zakresie dostaw

energii elektrycznej zrealizowanych od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2023 r., przysługuje rekompensata w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej zużytej w danym miesiącu i różnicy między ceną energii elektrycznej wynikającą z umowy z odbiorcą uprawnionym, zwaną dalej „ceną umowną”, w zakresie ograniczonym do sumy składowych ceny umownej, o których mowa w ust. 10, zwanym dalej „zakresem referencyjnym ceny umownej”, a ceną maksymalną.”

Powyższa zmiana zapewni równy sposób traktowania przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się obrotem energią w kontekście możliwości uzyskania rekompensat w sytuacji sprzedaży energii elektrycznej przy zachowaniu ceny maksymalnej.

W obecnym kształcie projektu ustawy zgodnie z art. 3 ust. 2 projektu ustawy w przypadku odbiorców uprawnionych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b–d, którzy zawarli po dniu 23 lutego 2022 r. umowę sprzedaży, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, albo umowę kompleksową, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, cenę maksymalną stosuje się również do rozliczeń z tymi odbiorcami obejmujących okres od dnia zawarcia przez nich tej umowy do dnia wejścia w życie ustawy. Podmiotowi uprawnionemu stosującemu cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 2, na podstawie art. 8 ust. 9 Ustawy przysługuje rekompensata w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej, dla której zastosowano cenę maksymalną, i różnicy między ceną energii elektrycznej wynikającą z umowy z obowiązkiem realizacji dostawy przypadającym od dnia wejścia w życie ustawy, zawartej z odbiorcą uprawnionym w zakresie ograniczonym do sumy składowych ceny umownej a ceną maksymalną.

Niestety ustalając warunki ubiegania się o wypłatę rekompensat podmiotowi uprawnionemu, projektodawca całkowicie pominął kwestię należnych rekompensat w przypadku, gdy umowa została zawarta przed 23 lutego 2022 r. oraz gdy cena energii elektrycznej została wyznaczona w oparciu o notowania giełdowe BASE_Y-23 w roku 2022 r., a realizacja dostaw następować będzie w 2023 r. Brak powyższego uregulowania skutkuje wyłączeniem możliwości dochodzenia przez podmiot uprawniony rekompensat w pełnej wysokości wynikającej z formuły cenowej, w całym okresie realizacji dostaw, a w konsekwencji część uczestników tego samego rynku narażona jest na ryzyko ponoszenia strat w wyższym zakresie niż inne przedsiębiorstwa. W takim przypadku dla zachowania równowagi niezbędne jest wprowadzenie regulacji prawnej analogicznej jak dla umów, o których mowa w art. 3 ust. 2 Ustawy wraz z obowiązkiem wypłaty rekompensat na zasadach art. 8 ust. 9 Ustawy.

W związku z powyższym proponujemy zmianę do projektu jak wskazano powyżej.

2. Postulujemy, aby w ustawie zawrzeć zapisy o korekcie cen transakcji zawartych na rynku hurtowym w okresie od 23 lutego 2022 r. do dnia wejścia w życie ustawy w całym łańcuchu dostaw (wytwórca/spółka obrotu – sprzedawca – odbiorca) do ceny maksymalnej określonej w ustawie.

Spółki obrotu nie będące częścią grup energetycznych zgodnie z aktualnym projektem ustawy nie otrzymają rekompensaty pokrywającej rzeczywistej ceny, po której kupiły dla odbiorców energię na TGE, a jednocześnie za energię w tej wysokiej cenie (nawet powyżej 2000zł za 1MWh) będą musiały codziennie dokonywać płaćności na TGE. Doprowadzi to do strat, ogromnych zaburzeń płynności i konieczności ustanawiania na TGE ogromnych depozytów. Zgodnie z projektem ustawy ceny transakcji zawieranych dotychczas na TGE nie ulegną zmianie – aby to rozwiązanie było sprawiedliwe dla sprzedawców, a jednocześnie zmniejszało nadmiarowe zyski wytwórców powinny zostać skorygowane także ceny kontraktów terminowych (na 2023 rok) zawieranych dotychczas na TGE i kupowanych dla odbiorców przez sprzedawców nie posiadających swojego wytwarzania. Analogiczna sytuacja powinna odnosić się do transakcji bilateralnych zawieranych przez sprzedawcę ze spółką obrotu na rzecz odbiorców. Przy tym rozwiązaniu należy wziąć pod uwagę kwestie związane z hedgingiem zakupu uprawnień do emisji CO₂ i paliwa przez wytwórców.

Brak uregulowania stosunków prawno-gospodarczych w całym łańcuchu handlowym skutkować będzie uzyskaniem przez wytwórcę nieuzasadnionej wysokiej marży w kontraktach terminowych zakupionych przez wejściem w życie Ustawy, co może jednocześnie doprowadzić do znaczących strat w spółkach obrotu i lawiny postępowań odszkodowawczych.

3. Proponujemy uwzględnienie umów vCPPA w cenie rynkowej sprzedanej energii elektrycznej, będącej podstawą obliczenia odpisu na Fundusz przez wytwórców energii (zmiany do art. 23 projektu ustawy)

Zgodnie Rozporządzeniem Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii, w mechanizmie ustanawianym w art. 23 projektowanej ustawy uwzględnienia wymagają długoterminowe umowy kupna-sprzedaży energii o charakterze finansowym (tzw. vCPPA), które zawierane są między wytwórcami energii a odbiorcami i są realizowane niezależnie od obserwowanych dziś na rynku hurtowym wysokich cen energii. Umowy tego rodzaju mają charakter zbliżony do kontraktu różnicowego, jaki wytwórcy energii realizują po wygranej aukcji na podstawie ustawy o odnawialnych źródłach energii. Umowy vCPPA z uwagi na swój charakter ograniczają poziom możliwych do osiągnięcia przychodów z produkcji instalacji OZE, jednocześnie zabezpieczając te przychody na określonym poziomie. Jest to istotne z perspektywy odbiorców energii, dla których korzystne jest zachowanie możliwości zabezpieczenia ceny zakupu energii na poziomie istotnie niższym niż obserwowane dziś na rynkach hurtowych energii elektrycznej. Innymi słowy, zawierając umowę vCPPA wytwórca energii godzi się oddawać odbiorcy pod umową vCPPA ewentualne dodatkowe przychody uzyskiwane dzięki wysokim cenom rynkowym energii, za gwarancję stałego przychodu, który uzyskuje od drugiej strony tej umowy. Tym

samym, wytwórca energii, który zawiera umowę vCPPA nie jest beneficjentem wysokich cen rynkowych, co powinno być wzięte pod uwagę w projektowanych regulacjach.

Proponujemy więc zmianę w art. 23 ust. 2 projektu ustawy poprzez uwzględnienie faktu zawarcia umów typu vCPPA przy obliczaniu wysokości odpisów na Fundusz. Umowy vCPPA stanowią zgodnie z przepisami polskiego prawa (oraz przepisami odpowiednich regulacji wspólnotowych) instrumenty finansowe.

Zaproponowane rozwiązania pozwala zapewnić, że wytwórcy OZE i odbiorcy energii będą mogli kontynuować realizację umów typu vCPPA, a jednocześnie wytwórcy OZE zostaną objęte limitem ceny w stopniu uwzględniającym istnienie zobowiązań wynikających z takich umów.

Proponowane zmiany (zaznaczone pogrubieniem):

„Art. 23. 1. Odpis na Fundusz przekazywany przez podmioty, o których mowa w art. 21, stanowi iloczyn wolumenu sprzedaży energii elektrycznej oraz dodatniej różnicy (o ile wystąpi) średniej ważonej wolumenem ceny rynkowej sprzedanej energii elektrycznej **pomniejszonej o średnią wysokość roszczenia należnego dla tego wolumenu od takiego podmiotu a wynikającego z zawartego przez taki podmiot instrumentu finansowego w odniesieniu do tego wolumenu**, oraz średniej ważonej wolumenem limitu ceny sprzedanej energii elektrycznej, gdzie wszystkie wartości są określane na dzień obliczenia odpisu na Fundusz.

2. Odpis na Fundusz, o którym mowa w ust. 1, przekazywany przez podmioty, o których mowa w art. 21, ustala się zgodnie z następującym wzorem:

$$OF_d = W_d * (\overline{X_{CRd}} - \overline{X_{CLd}}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

OF_d – odpis na Fundusz w danym dniu,

W_d – wolumen sprzedaży energii elektrycznej w danym dniu,

$\overline{X_{CRd}}$ – średnia ważona wolumenem cena rynkowa sprzedanej energii elektrycznej w danym dniu dla podmiotu, o którym mowa w art. 21, **pomniejszona o średnią wysokość roszczenia należnego dla tego wolumenu od takiego podmiotu a wynikającego z zawartego przez taki podmiot instrumentu finansowego w odniesieniu do tego wolumenu**

$\overline{X_{CLd}}$ – średnia ważona wolumenem limitu ceny sprzedanej energii elektrycznej w danym dniu dla podmiotu, o którym mowa w art. 21.”

4. Niepewność prawna w zakresie zwymiarowania obowiązku odpisu na Fundusz.

System zaprojektowany w ustawie niesie za sobą **bardzo wysoki poziom niepewności prawnej** w zakresie ustalenia wielkości odpisu na Fundusz dla podmiotów, które będą zobowiązane ten odpis kalkulować i odprowadzać do Funduszu, jak również doprowadzi do niewypłacalności, a w konsekwencji bankructwa spółek obrotu. Nie pozostanie to bez konsekwencji dla odbiorców końcowych i ich prawa do wyboru sprzedawcy. W oparciu o przepisy zaprojektowane w ustawie nie można określić wielkości tego obowiązku, a postanowienia projektu rozporządzenia w sprawie obliczania limitu ceny mają obecnie charakter blankietowy i inie zawierają kluczowych danych, które pozwoliłyby na zwymiarowanie obowiązku.

Należy podkreślić, że w ślad za intencją projektodawcy opodatkowania zysków nadzwyczajnych odpis na fundusz powinien dotyczyć umów sprzedaży określonych w art. 2 ust. 6a. Wyłączenie umów sprzedaży energii elektrycznej zawartych z odbiorcami końcowymi uzasadnione jest tym iż poziom cen w tych umowach kształtował się w oparciu o wysokie ceny notowane na giełdzie towarowej. Nie wyłączenie tych umów spowoduje że sprzedawcy będą obciążeni obowiązkiem zapłaty odpisu na fundusz, mimo tego iż odmowy z tymi odbiorcami co do zasady będą objęte rekompensatami.

W związku z powyższym proponujemy następującą zmianę w art.23.2 definicji symbolu XCRd z „średnia ważona wolumenem cena rynkowa sprzedanej energii elektrycznej w danym dniu dla podmiotu, o którym mowa w art. 21,” na „średnia ważona wolumenem cena rynkowa sprzedanej energii elektrycznej w ramach umów sprzedaży określonych w art.2 ust. 6a. w danym dniu dla podmiotu, o którym mowa w art. 21”

Zwracamy także uwagę na konieczność zachowania spójności komentowanych przepisów z par. 2 projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie sposobu obliczania limitu ceny.

5. Postulujemy zmianę terminu przekazania sumy odpisów na rachunek Funduszu przewidzianego w art. 24 projektu ustawy

Uzyskanie od operatorów i opracowanie danych o wytworzonej energii elektrycznej, a następnie wniesienie sumy odpisów na rachunek Funduszu wymaga terminu 15 dni każdego miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu rozliczenia. Termin 15-dniowy stosowany już przez wytwórców OZE w realizacji zobowiązań aukcyjnych w stosunku do Zarządcy Rozliczeń. Zmiana jest tym bardziej uzasadniona ze względu na sankcje w sytuacji niedotrzymania terminu. W związku z powyższym proponujemy następującą zmianę w art. 24 ust. 1 projektu ustawy (zmiana zaznaczona pogrubieniem i przekreśleniem):

„Art. 24. 1. Podmioty, o których mowa w art. 21, przekazują na rachunek Funduszu sumę odpisów na Fundusz za dany miesiąc kalendarzowy w terminie do **5** ~~15~~ dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu rozliczenia, w zakresie tych kwot, za które została zrealizowana płatność w miesiącu rozliczenia.”

6. Postulujemy wyłączenie energii elektrycznej produkowanej z biogazu z proponowanych w projekcie ustawy regulacji

Rada OZE Konfederacji Lewiatan, razem z organizacjami reprezentującymi branżę biogazowa i biometanowa, podczas prac nad projektem Rozporządzenia Rady UE wskazywała na zasadność wyłączenia zeń energii elektrycznej produkowanej z biogazu. Stąd konsekwentnie wnosimy o rozważenie możliwości takiego wyłączenia w krajowej Ustawie implementującej postanowienia Rozporządzenia, a to dlatego, iż zawarte w projekcie ustawy wyłączenia obejmują i tak prawie cały sektor biogazu z wyjątkiem biogazowni powyżej 1 MW, nie korzystających z systemu aukcyjnego, co dyskryminuje tę mniejszą, ale wtedy poszkodowaną część sektora.

Kluczowe w naszej ocenie jest, że art. 7 ust. 1 Rozporządzenia, który wśród odnawialnych źródeł energii wylistowanych wprost nie wymienia biogazu (który w innych regulacjach UE jest jednak wprost wymieniany), a równocześnie wymienia jednoznacznie energię wiatrową, słoneczną, biomasę oraz elektrownie wodne bez zbiorników). Biorąc pod uwagę interpretację celowościową wspomnianego artykułu, w tym też fakt, iż w odróżnieniu od krajów takich jak Niemcy, Francja, Włochy, Holandia czy Dania, w Polsce nie istnieją instalacje produkujące biometan, a tym samym instalacje biogazowe pełnią lub z łatwością mogą pełnić w stosunku do polskiego systemu elektroenergetycznego taką samą rolę interwencyjną lub bilansującą jak instalacje produkujące energię elektryczną z biometanu (biogazu uzdatnionego do biometanu) we wspomnianych wyżej krajach. Tym samym, proponujemy odpowiednią korektę w art.21 ust.1 Ustawy i wykreślenie słów „biogaz, biogaz rolniczy” w art. 21 ust. 1 pkt. 5 Ustawy oraz odpowiednio w art.21 ust.1 pkt.10, przez co zyska on nowe brzmienie:

„Art. 21. 1. Wytwórca energii elektrycznej wykorzystujący do wytwarzania energii elektrycznej:

- 1) energię wiatru,
- 2) energię promieniowania słonecznego,
- 3) energię geotermalną w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy o odnawialnych źródłach energii,
- 4) hydroenergię w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy o odnawialnych źródłach energii,
- 5) ~~biogaz, biogaz rolniczy~~, biomasę oraz biopłyny w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 3 i 4 ustawy o odnawialnych źródłach energii,
- 6) odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250 i 1726),
- 7) węgiel brunatny,
- 8) paliwa ciekłe w rozumieniu art. 3 pkt 3b ustawy – Prawo energetyczne,
- 9) węgiel kamienny,
- 10) paliwa gazowe w rozumieniu art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne, z wyłączeniem biogazu i biogazu rolniczego,

- przekazuje odpis na Fundusz, na zasadach określonych w art. 23”.

7. Proponujemy zmianę delegacji ustawowej zawartej w art. 23 ust. 3 ustawy

Delegacja ustawowa dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia, zawarta w art.23 ust.3 ustawy, wymaga co najmniej uzupełnienia. W obecnym brzmieniu jej ramy (tylko „biorąc pod uwagę konieczność równoważenia interesów uczestników rynku energii elektrycznej”) nie odzwierciedlają bowiem ram wynikających z art. 8 Rozporządzenia, a zwłaszcza art.8 ust.1 lit.b i art.8 ust.2.

Poza tym delegacja ta powinna jasno dawać Radzie Ministrów dyspozycję do określenia poziomów Limitów Cen (subCAP) dla poszczególnych technologii, a nie jak obecnie do ustalenia sposobu obliczania Limitów Cen, choć udostępniony wraz z projektem Ustawy projekt Rozporządzenia RM przewiduje określenie Limitu Ceny co do dominującej części instalacji OZE.

Kluczowe jest, aby technologiczne Limity Cen (subCAP) ustalone w Rozporządzeniu Rady Ministrów, które zostanie wydane na podstawie delegacji zawartej w art.23 ust.3 ustawy, były ustalone na godziwym poziomie. W tym zakresie znajdujemy w Rozporządzeniu, a zwłaszcza w art.8 ust.2 oraz w jego Preambule dostateczne uzasadnienie. Zwracamy uwagę, że Limitami Cen dla poszczególnych technologii nie mogą być planowane do wprowadzenia w 2022r Ceny Referencyjne (CR) – niestety nadal nieznane, bo te z projektu Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie CR są niestety zaniżone. Starsze instalacje, czy to turbiny wiatrowe, czy też biogazownie rolnicze czy elektrownie wodne, a na nich są oparte istniejące projekty mają jednak obecnie wyższe LCOE, a odwoływanie się do historycznego LCOE (np. z daty aukcji) nie ma uzasadnienia z racji na wzrost CAPEX odtworzeniowego i OPEX w 2021 i 2022 wyższy niż inflacja CPI.

Przy obliczaniu Limitu Ceny (CAP) przepisy Ustawy i Rozporządzenia Rady Ministrów powinny gwarantować możliwość uwzględnienia godziwej marży, którą wytwórca będzie mógł wygenerować. Jak słusznie zauważa projektodawca w uzasadnieniu „**Celem rozporządzenia jest wprowadzenie takich limitów cen, które pokrywałyby uzasadnione koszty uczestników rynku, umożliwiały im generowanie uzasadnionego zysku a także zachowałyby sygnały inwestycyjne.**” Cel ten powinien zostać konsekwentnie zrealizowany zarówno na poziomie przepisów Ustawy, jaki i Rozporządzenia Rady Ministrów.

8. Potrzeba szczególnych rozwiązań dla wytwórców energii elektrycznej w kogeneracji przy obliczaniu limitu ceny na potrzeby odpisu na Fundusz

W obecnej bardzo trudnej sytuacji na rynku energii **ustawa powinna zaadresować szczególną sytuację wytwórców, którzy produkują energię elektryczną w skojarzeniu z ciepłem.** Wytwórcy, którzy kalkulują taryfę dla ciepła w oparciu o metodę uproszczoną (benchmarkową) narażeni są w tym sezonie grzewczym na lawinowo narastające straty z powodu niedostosowania mechanizmów regulacyjnych do aktualnych realiów rynkowych. W odniesieniu do tej grupy wytwórców ustawa (oraz wydane na jej podstawie rozporządzenie) powinny zatem nakazywać - **przy obliczaniu limitu ceny na potrzeby odpisu na Fundusz - uwzględnienie łącznych przychodów i kosztów oraz uzasadnionego zysku z działalności w zakresie wytwarzania zarówno energii elektrycznej jak i ciepłej.** Jest to tym bardziej uzasadnione, że zgodnie z projektowanym art. 37

ustawy, obowiązki w zakresie przekazywania odpisu do funduszu przypadną przede wszystkim na aktualny okres grzewczy, uznawany za jeden z najtrudniejszych w historii. Zaniechanie wprowadzenia takiego mechanizmu może skutkować licznymi przypadkami wcześniejszego zakończenia działalności lub nawet upadłości wytwórców w kogeneracji.

9. Rozszerzenie katalogu podmiotów zobowiązanych do przekazywania odpisu na Fundusz o firmy paliwowe.

Jedną z głównych przyczyn wzrostu cen energii elektrycznej w ostatnim czasie był gwałtowny wzrost paliw wykorzystywanych do wytwarzania tej energii. W Rozporządzeniu, które wprowadza ramy dla działań interwencyjnych w Europie, podstawowa grupa zobowiązana do zapłaty tzw. składki solidarnościowej to przedsiębiorstwa działające w sektorze ropy, gazu, węgla i rafinacji. **Ustawowe rozwiązania nie powinny zatem pomijać tej kategorii przedsiębiorstw i poszerzyć krąg podmiotów zobowiązanych do przekazywania odpisu na Fundusz przede wszystkim o te podmioty, których działalność ma istotny wpływ na wysokie koszty energii elektrycznej.**

10. Inne zagadnienia

Jednocześnie pragniemy podkreślić, że zwiększanie mocy dostępnych z odnawialnych źródeł energii należy do najszybciej dostępnych i w ujęciu społecznym najtańszych remediów na obecne zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego. Wyrażamy więc nadzieję, że wśród przesłanek przyświecających określeniu poziomów limitu ceny znajduje się założenie co do utrzymania zdolności operacyjnych oraz inwestycyjnych wytwórców energii elektrycznej, w tym ze źródeł odnawialnych.

Uwzględnienie realnej sytuacji wytwórców energii elektrycznej z OZE jest niezbędne dla skalibrowania przygotowanego mechanizmu i w konsekwencji opracowania projektowanej regulacji. Ze względu na ryzyko długoterminowego oddziaływania projektowanych rozwiązań na przyszły rozwój sektora OZE jak również na dostęp odbiorców energii do bezpośrednich umów zakupu zielonej energii, zwracamy się o uwzględnienie w pracach legislacyjnych konsultacji merytorycznych z przedstawicielami wytwórców i odbiorców energii.

11. Uwaga do projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie sposobu obliczenia limitu cen poprzez uzupełnienie sposobu obliczania limitu ceny dla przedsiębiorstw, o których mowa w art. 21 ust. 2 ustawy

Ponadto niezbędne jest wprowadzenie zmiany w projekcie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie sposobu obliczenia limitu cen poprzez uzupełnienie sposobu obliczania limitu ceny dla przedsiębiorstw, o których mowa w art. 21 ust. 2 ustawy poprzez dodanie obok „wytwórców” i „przedsiębiorstw obrotu”, także „giełdę towarową” oraz „rynek bilansujący”, na których również są dokonywane zakupy energii.

Poniżej propozycja treści par. 2 rozporządzenia:

„Par. 2. Limit ceny dla przedsiębiorstw, o których mowa w art. 21 ust. 2 ustawy, oblicza się jako średnią ważoną wolumenem cenę zakupu energii elektrycznej od wytwórcy lub od przedsiębiorstwa obrotu **lub na giełdzie towarowej lub na rynku bilansującym**, pomnożoną przez ...”

KL/410/199/AB/2022

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

member of **BUSINESSEUROPE**

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

